

XI.3 Stravování zaměstnanců (§ 236)

Zaměstnavatel je povinen umožnit zaměstnancům ve všech směnách stravování. Tuto povinnost nemá vůči zaměstnancům, které vyslal na pracovní cestu. Umožněním stravování se rozumí pouze rozvržení pracovní doby, vybavení prostor apod. Nejde o povinnost stravování zajistit nebo financovat.

Zaměstnancům se poskytuje stravování, pokud to bylo dohodnuto v kolektivní smlouvě nebo stanoveno ve vnitřním předpisu. Zároveň mohou být dohodnuty nebo stanoveny další podmínky pro vznik práva na toto stravování a výše finančního příspěvku zaměstnavatele, jakož i bližší vymezení okruhu zaměstnanců, kterým se stravování poskytuje (cenově zvýhodněné stravování může být poskytováno i bývalým zaměstnancům zaměstnavatele, kteří u něj pracovali do odchodu do starobního nebo invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, zaměstnancům po dobu čerpání jejich dovolené a po dobu jejich dočasné pracovní neschopnosti), organizace stravování, způsob jeho provádění a financování zaměstnavatelem. Tím nejsou dotčeny daňové předpisy, které se zabývají především tím, do jaké výše jsou výdaje zaměstnavatele na stravování pro zaměstnavatele daňově uznatelným výdajem.